

1130

Проект
оприлюднено
« 20 » 10 2021 р.
n.1

СУМСЬКА МІСЬКА РАДА
VIII СКЛИКАННЯ _____ СЕСІЯ
РІШЕННЯ

від _____ 2021 року № 335 - МР
м. Суми

Про звернення до Кабінету Міністрів
України щодо забезпечення виробами
медичного призначення осіб з інвалідністю,
дітей з інвалідністю

З метою впорядкування забезпечення виробами медичного призначення осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 03.12.2009 № 1301 «Про затвердження Порядку забезпечення осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю технічними та іншими засобами» у редакції постанови від 24.02.2021 № 141, керуючись статтею 25 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», **Сумська міська рада**

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити звернення до Кабінету Міністрів України щодо забезпечення виробами медичного призначення осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю (додається).
2. Доручити Сумському міському голові (Лисенко О.М.) невідкладно направити Кабінету Міністрів України звернення щодо забезпечення виробами медичного призначення осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю.
3. Організацію виконання даного рішення покласти на заступника міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради Іщенко Т.Д.

Сумський міський голова

О.М. Лисенко

Виконавець: Чумаченко О.Ю.
 2021

Ініціатор розгляду питання – Сумський міський голова
Проект рішення підготовлено управлінням охорони здоров'я Сумської міської ради.
Доповідач: начальник управління охорони здоров'я Сумської міської ради
Чумаченко О.Ю.

Додаток
до рішення Сумської міської ради
«Про звернення до Кабінету Міністрів
України щодо забезпечення виробами
медичного призначення осіб з
інвалідністю, дітей з інвалідністю»
від _____ 2021 року № ____ - МР

Шановний пане Прем'єр-Міністр!

Сумська міська рада висловлює Вам свою повагу та звертається з проханням ініціювати внесення змін Міністерством охорони здоров'я України до постанови Кабінету Міністрів України від 03.12.2009 № 1301 «Про затвердження Порядку забезпечення осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю технічними та іншими засобами» у редакції постанови від 24.02.2021 № 141.

Згідно з Законом «Про місцеве самоврядування в Україні» забезпечення пільгових категорій населення ліками та виробами медичного призначення є делегованими повноваженнями органів місцевої влади та відповідно до Конституції України мають фінансуватися за рахунок коштів Державного бюджету. (ст. 142, 143).

В той же час чинна постанова Кабінету Міністрів України від 03.12.2009 № 1301 «Про затвердження Порядку забезпечення осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю технічними та іншими засобами» не відповідає вимогам реформування медичної галузі та не має відповідного гарантованого фінансового забезпечення.

Даною постановою передбачений основний виконавець – управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації, яким має здійснюватися реєстрація та опрацювання заяв, а також забезпечення медичними виробами потребуючих громадян. Джерелами фінансування визначено державний бюджет (у тому числі в рамках державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення) та місцевий бюджет. Документ не містить чіткого розмежування медичних виробів, які мають закуповуватися за кошти державного та місцевого бюджетів, а отже – «за замовчуванням» покладені на міський бюджет.

З постанови не зрозуміло, яким чином управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації буде отримувати та використовувати для забезпечення хворих кошти місцевих бюджетів та кошти державного бюджету, отримані закладами охорони здоров'я за програмою медичних гарантій, при цьому за рахунок державних закупівель не забезпечується увесь необхідний перелік медичних виробів, а наявні поставки є нерегулярними та у недостатній кількості.

Складним питанням є забезпечення слуховими апаратами дітей та осіб з інвалідністю молодого віку, які потребують якісних дороговартісних приладів. На сьогоднішній день забезпечення слуховими апаратами потребуючих осіб також регламентовано вищезазначеною постановою Кабінету Міністрів України.

В той же час чинною залишається Інструкція про порядок забезпечення громадян України слуховими апаратами (затверджена 27.07.1992), якою передбачено, що «Імпортні слухові апарати призначаються лише фахівцями Київського науково-дослідного інституту отоларингології. Рецепт іншої установи на придбання імпортного СА не є підставою для оплати. Оплата проводиться за рахунок бюджетних коштів, виділених цільовим призначенням Київському НДІ отоларингології», хоча даний документ є застарілим та не відповідає сучасним нормативно-правовим актам.

Таким чином, має місце невідповідність нормативно-правової бази, що потребує врегулювання на державному рівні. Крім того, у вищезазначеному науково-дослідному інституті ліквідований підрозділ, до функцій якого входило забезпечення дітей-інвалідів слуховими апаратами.

Така невизначеність нормативних актів призводить протягом останніх років до незабезпечення осіб з інвалідністю належними засобами реабілітації, а відтак – до порушення їх прав.

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо на законодавчому рівні врегулювати наступне:

1. Розмежувати медичні вироби на:

- ті, що постійно використовуються хворим і його родичами для догляду за пацієнтом вдома (підгузки, калоприймачі, сечоприймачі, деззасоби, рукавички тощо);

- технічні засоби, які видаються один раз на 3-5 років та потребують призначення, спеціального підбору та налаштування лікарями-спеціалістами (засоби з мовним виводом, зубні протези, слухові та голосоутворюючі апарати тощо);

- медичні вироби, які встановлюються виключно у стаціонарних умовах спеціалізованих лікувальних закладів та не потребують заміни протягом тривалого часу (судинні протези, протези великих суглобів, електрокардіостимулятори, кардіовертери-дефібрилятори, штучні клапани серця та інші).

2. Включити медичні вироби для догляду за хворим у домашніх умовах до програми «Доступні ліки», здійснювати відпуск даних виробів на підставі індивідуальної програми реабілітації за рецептом сімейного лікаря у аптечних закладах. При цьому пацієнт матиме можливість самостійно обрати виробника та розмір необхідного йому виробу (що неможливо зробити при централізованій закупівлі значних обсягів виробів).

3. Включити вартість медичних виробів, які встановлюються у стаціонарних умовах, у вартість тарифу на відповідну медичну послугу.

4. Нормативним актом державного рівня визначити перелік медичних виробів, якими хворий буде забезпечуватися за рахунок державного, а якими – місцевого бюджету.

Заздалегідь вдячні за порозуміння.